

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	6Sžo/44/2012
Identifikačné číslo spisu:	8012200296
Dátum vydania rozhodnutia:	25.09.2013
Meno a priezvisko:	JUDr. Jozef Hargaš
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2013:8012200296.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jozefa Hargaša a členiek senátu JUDr. Aleny Adamcovej a JUDr. Zdenky Reisenauerovej v právnej veci žalobcu S. N., bytom Z., X.. O.. XXX/XX, právne zastúpeného JUDr. Jurajom Kusom, advokátom, so sídlom v Michalovciach, Nám. osloboditeľov 10, proti žalovanému Finančnému riaditeľstvu Slovenskej republiky, so sídlom Mierová 23, Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 1010103/1/631814/2012 z 26. marca 2012, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Prešove č. k. 1S/41/2012-45 z 3. júla 2012, jednomyseľne takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Prešove č. k. 1S/41/2012-45 z 3. júla 2012 p o t v r d z u j e .

Žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

Napadnutým rozsudkom Krajský súd v Prešove (ďalej aj ako „krajský súd“ alebo „súd prvého stupňa“) podľa § 250j ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“) zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal preskúmania zákonnosti v záhlaví uvedeného rozhodnutia žalovaného v spojení s prvostupňovým rozhodnutím riaditeľa Colného úradu Michalovce (ďalej aj ako „prvostupňový správny orgán“) č. 551/2011/5337 z 25. novembra 2011 (ďalej aj ako „prvostupňové správne rozhodnutie“). Napadnutým rozhodnutím žalovaný podľa § 232 ods. 4 zákona č. 200/1998 Z. z. o štátnej službe colníkov a o zmene a doplnení niektorých ďalších zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 200/1998 Z. z.“ alebo „zákon o štátnej službe colníkov“) zamietol odvolanie žalobcu a prvostupňové správne rozhodnutie, ktorým Colný úrad Michalovce v súlade s ustanovením § 187 ods. 1 citovaného zákona rozhodol o doplatení sumy doplatku služobného príjmu v sume 40.289,00 EUR (brutto) za obdobie od 5. mája 2006 do 7. novembra 2011 potvrdil. O náhrade trov konania rozhodol podľa § 250k ods. 1 OSP a účastníkom náhradu trov konania nepriznal, pretože žalobca v konaní úspech nemal a žalovaný aj pri úspechu v konaní zo zákona nemá nárok na náhradu trov konania.

Krajský súd v odôvodnení napadnutého rozhodnutia vysporiadajúc sa prioritne s námietkou, ktorou

žalobca poukazoval na nesprávnu aplikáciu príslušného ustanovenia zákona č. 200/1998 Z. z., čo malo za následok, že mu žalovaný nepriznal tie nároky, ktoré mu vyplývajú zo zákona č. 200/1998 Z. z. v znení účinnom do 31. augusta 2009, poukázal na znenie ustanovenia § 187 ods. 1 účinného do 31. augusta 2009 a na znenie ustanovenia § 187 ods. 1 účinného od 1. septembra 2009 a odvolávajúc sa na intertemporálne ustanovenie § 268k ods. 1 zákona č. 200/1998 Z. z. v znení účinnom ku dňu vydania prvostupňového rozhodnutia uviedol, že je nesporné, že na nároky, ktoré vznikli žalobcovi pred 1. septembra 2009 sa vzťahuje zákon o štátnej službe colníkov v znení účinnom do 31. augusta 2009. Dôvodil, že rozhodnutím Krajského súdu v Prešove sp. zn. 1S/120/2010 z 1. marca 2010 v spojení s rozsudkom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 8Sžf/24/2011 z 29. septembra 2011 sa služobný pomer vrátil do pôvodného stavu, teda ako keby k skončeniu služobného pomeru u žalobcu vôbec nedošlo a skutočnosť, kedy rozsudok sp. zn. 1S/120/2010 nadobudol právoplatnosť je pre právne posúdenie predmetnej veci irelevantná. Poukázal ďalej na to, že zákon č. 200/1998 Z. z. v znení účinnom do 31. augusta 2009 v piatej časti upravoval platové náležitosti a ďalšie náležitosti, pričom v ustanovení § 79 označenom ako služobný príjem, služobný plat a peňažná náhrada za služobnú pohotovosť v ods. 1 upravuje, že colníkovi v stálej štátnej službe za podmienok ustanovených týmto zákonom patrí služobný príjem, ktorý tvoria jednotlivé zložky, s tým, že v ods. 2 citovaného ustanovenia je ustanovené, že služobný plat tvoria zložky služobného príjmu uvedené v odseku 1 písm. a/ až l/ pokračujúc, že pokiaľ žalobca v žalobe namietal, že správne orgány nesprávne aplikovali právny predpis neuviedol si základnú skutočnosť, že zákon č. 200/1998 Z. z. v znení účinnom do 31. augusta 2009 služobný plat, a to v spojení s ustanovením § 187 ods. 1 definuje v § 79 ods. 1 písm. a/ až l/ rovnako ako v znení účinnom po novelizácii od 1. septembra 2009, čo znamená, že zo zákona č. 200/1998 Z. z. v znení účinnom do 31. augusta 2009 nevyplyva, že by žalobca mal nárok na iné finančné nároky, ako nárok na valorizáciu, nárok na dovolenku za uvedené obdobie, nárok na úroky z omeškania za nadčas, nevyplatený služobný plat a dovolenku, nárok na odmenu a nárok na naturálne náležitosti. Z vyššie uvedených skutočností krajský súd vo vzťahu k tejto námietke dospel k záveru, že správne orgány, napriek nesprávnej aplikácii ustanovenia § 268k ods. 1 zákona č. 200/1998 Z. z., rozhodli správne a zákonne, keďže je nesporné, že žalobca na nároky tak, ako sú definované pod bodom 1 až 5 žaloby, zákonný nárok nemá.

K námietke, ktorou žalobca poukazoval, že na rozhodnutí žalovaného je uvedený nesprávny rok vydania rozhodnutia krajský súd uviedol, že je evidentné, že ide o chybu v písaní a počítaní.

Preskúmajúc napadnuté rozhodnutie žalovaného v spojení s prvostupňovým správnym rozhodnutím v rozsahu a z dôvodov uvedených v žalobe dospel krajský súd z vyššie uvedených dôvodov k záveru, že rozhodnutia a postup správneho orgánu sú v súlade so zákonom a preto žalobu ako nedôvodnú zamietol.

Proti rozsudku krajského súdu podal žalobca v zákonnej lehote odvolanie namietajúc, že súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam [§ 205 ods. 2 písm. d/ OSP], rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci [§ 205 ods. 2 písm. f/ OSP] a ďalej, že súd prvého stupňa nesprávne vec právne posúdil tým, že nepoužil správne ustanovenie právneho predpisu a nedostatočne zistil skutkový stav [§ 221 ods. 1 písm. h/ OSP v spojení s § 205 ods. 2 písm. a/ OSP]. Na úvod poukázal na skutočnosť, že v každom súdnom konaní platí zásada, že súd pozná právo (*iura novit curia*) dodajúc, že valorizáciu platov štátnych zamestnancov neupravuje zákon č. 200/1998 Z. z., ale zákon o štátnom rozpočte za príslušný kalendárny rok a presne uviedol o koľko percent sa zvyšovali platy štátnych zamestnancov od roku 2006 do roku 2011. V tejto súvislosti tiež argumentoval, že rozhodnutiami žalovaného za roky 2006 až 2011 (ktoré predložil v prílohe k odvolaniu) sa zvýšil jeho výsluhový dôchodok a teda aj z týchto rozhodnutí je zrejmé, že aj výsluhový dôchodok colníkov sa každý rok valorizuje, resp. zvyšuje, a to v závislosti na medziročnom raste priemernej mzdy v hospodárstve Slovenskej republiky za príslušný rok a z uvedeného mal preto za to, že neobstoí tvrdenie súdu, že nemá nárok aj na iné finančné nároky.

Zotrjavajúc na svojom názore, že podľa § 187 ods. 1 zákona č. 200/1998 Z. z. účinného do 31. augusta 2009 má nárok na doplatenie služobného platu so všetkými právami, medzi ktoré patria aj všetky ním požadované nároky (valorizácia, úroky z omeškania, nárok na nevyčerpanú dovolenku, atď.) poukázal na skutočnosť, že sám súd prvého stupňa v napadnutom rozhodnutí priznáva, že jeho služobný pomer sa vrátil do pôvodného stavu, teda ako keby k skončeniu jeho služobného pomeru vôbec nedošlo.

Ďalšie nároky zdôvodnil nasledovne :

- nárok na preplatenie za nevyčerpanú dovolenku ustanovením § 66 zákona č. 200/1998 Z. z. dodajúc, že nie z vlastnej viny nevyčerpal dovolenku za príslušné roky
- nárok na úroky z omeškania za včas nevyplatený služobný plat a nevyčerpanú dovolenku ustanovením § 99 ods. 1 a 2 zákona č. 200/1998 Z. z., keďže služobný príjem je splatný pozadu za mesačné obdobie a s vyplatením služobného príjmu za mesiac máj 2006 bol služobný úrad v omeškaní vyše 5 rokov
- nárok na náhradu za odmenu ustanovením § 95 ods. 1 a 2 zákona č. 200/1998 Z. z., keďže došlo k neplatnému rozviazaniu (správne malo byť uvedené skončeniu) služobného pomeru služobný úrad mu znemožnil, aby pri výkone štátnej služby mohol splniť podmienky na poskytnutie odmeny
- nárok na naturálne náležitosti ustanovením § 121 zákona č. 200/1998 Z. z., keďže opäť služobný úrad neplatným rozviazaním (správne malo byť uvedené skončením) služobného pomeru mu znemožnil náhradu formou nepeňažného plnenia, tak žiada peňažné plnenie vo výške 40% ceny služobnej rovnošaty a jej súčasti, a to za každý rok neplatného rozviazania (správne malo byť uvedené skončenia) služobného pomeru
- nárok na stravné ustanovením § 133 ods. 2 písm. k/ zákona č. 200/1998 Z. z., nakoľko mu služobný úrad znemožnil vyplatenie tohto nároku a to tým, že ho nezákonne prepustil zo služobného pomeru.

Oprávnenosť úrokov z omeškania podložil aj rozhodnutím (ktoré tvorí prílohu odvolania), ktorým Colný úrad Čierna nad Tisou sp. zn. R-7823/2002-530140 z 18. októbra 2002 doplatil colníkovi nielen rozdiel na služobnom plate, ale aj úroky z omeškania doplniac, že uvedené rozhodnutie dal žalovanému na vedomie v rámci odvolacieho konania. Odvolávajúc sa na uvedené rozhodnutie uviedol, že neobstojí tvrdenie súdu prvého stupňa, že nemá nárok na úroky z omeškania, pretože to nevyplýva zo zákona č. 200/1998 Z. z.

Namietal tiež, že súd prvého stupňa vyhodnotil dôkazy v rozpore s ustanovením § 132 OSP, že napadnutý rozsudok je vydaný v rozpore s ustanovením § 157 ods. 2 OSP a že sa súd prvého stupňa nevysporiadal s jeho podstatnými tvrdeniami, o ktoré opiera svoje nároky a že preto je napadnutý rozsudok nepreskúmateľný.

Záverom namietal poukazujúc na čl. 152 ods. 4 Ústavy Slovenskej republiky, že súd prvého stupňa v napadnutom rozsudku uplatnil výklad práva, ktorý nie je súladný s ústavou, že sa mu napadnutým rozsudkom odňalo právo na súdnu ochranu garantované v čl. 46 ods. 1 ústavy a že napadnutým rozsudkom bolo porušené jeho právo na spravodlivý proces, ktoré garantuje čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.

Z vyššie uvedených dôvodov preto žiadal, aby odvolací súd podľa § 250ja ods. 3 OSP zmenil rozsudok súdu prvého stupňa tak, že zruší rozhodnutie žalovaného a tiež rozhodnutie riaditeľa Colného úradu Michalovce č. 551/2011-5337 z 25. novembra 2011 a vec vráti žalovanému na ďalšie konanie. Zároveň si uplatnil náhradu trov konania vo výške 480,66 eur + 1 úkon právnej služby, odvolanie vo výške 152,59+7,63 eur, t. j. spolu 640,88 eur.

Žalovaný v písomnom vyjadrení k odvolaniu žalobcu poukázal na skutočnosť, že žalobca v podanom odvolaní nespochybňuje, avšak považuje za irelevantné tvrdenie súdu, že zákon č. 200/1998 Z. z. v znení účinnom do 31. augusta 2009 služobný plat, a to v spojení v § 187 ods. 1 definuje v § 79 ods. 1 písm. a/ až l/ rovnako ako v znení účinnom po novelizácii. Odvolávajúc sa na svoje vyjadrenie k žalobe, v ktorom poukázal na skutočnosť, že novelou ustanovenia § 187 zákona č. 200/1998 Z. z. účinnou od 1. septembra 2009 došlo len k spresneniu tohto ustanovenia čo znamená, že aj podľa právnej úpravy platnej do 31. augusta 2009 by sa žalobcovi priznal posledný služobný plat ozrejmil, že zákonodarcia spojením „so všetkými právami“ vyjadroval skutočnosť, že prepustenému colníkovi sa obnoví postavenie aké mal pred vydaním rozhodnutia o prepustení zo služobného pomeru.

K námietke, ktorou sa žalobca domáha doplatenia jednotlivých nárokov uviedol, že už zo samotného ustanovenia § 187 ods. 1 zákona č. 200/1998 Z. z. vyplýva, že po zrušení rozhodnutia o prepustení zo služobného pomeru sa vydáva rozhodnutie o doplatení služobného platu a preto je absolútne nedôvodné požadovať ostatné náležitosti. Poukázal na to, že valorizácia, nárok na preplatenie dovolenky, nárok na odmenu, nárok na naturálne náležitosti vznikajú po splnení podmienok uvedených zákonom č. 200/1998 Z. z., ktoré žalobca nesplnil, keďže štátnu službu na základe existencie právoplatného rozhodnutia o prepustení zo služobného pomeru nevykonával dodajúc, že rozhodnutie o prepustení zo služobného pomeru je individuálny správny akt, na ktorý sa po jeho právoplatnosti vzťahuje prezumpcia správnosti

rozhodnutia a právoplatný rozsudok súdu v správnom súdnictve, ktorým sa rozhodnutie správneho orgánu zrušuje má za následok, že správne konanie sa vracia do štádia, v ktorom bolo pred vydaním zrušujúceho rozhodnutia. Z uvedeného dôvodu mal za to, že je nedôvodné žiadať úroky z omeškania zo sumy doplatku, keďže na doplatok služobného platu má žalovaný (správne malo byť uvedené žalobca) nárok len po zrušení rozhodnutia o prepustení zo služobného pomeru. V tejto súvislosti poukázal na to, že právoplatným rozhodnutím súdu zanikajú práva a povinnosti zrušeným rozhodnutím založené, a obnovuje sa právny stav pred vydaním rozhodnutia, tzn. v uvedenom prípade služobný pomer žalobcu trvá a nie je prepustený zo služobného pomeru, pričom satisfakciou pre žalovaného (správne malo byť uvedené pre žalobcu) je v tomto prípade navrátenie do pôvodného stavu a doplatok služobného platu zdôrazniac, že nejde v tomto prípade o služobný plat, ale o doplatok služobného platu.

K námietke žalobcu ohľadne rozhodovania v obdobných veciach uviedol, že správny orgán nie je viazaný rozhodnutím, ktoré vydal v inom konaní a pri inom účastníkovi konania.

Záverom poznamenal, že rozhodnutím súdu prvého stupňa nebola porušená Ústava SR v článku 46 ani Dohovor o ľudských právach (správne malo byť uvedené Dohovor o ochrane ľudských práv a základných slobôd) nesúhlasiac tiež s odvolacím dôvodom v podobe nedostatočne zisteného skutkového stavu, keďže tento medzi účastníkmi sporný nebol.

Z uvedených dôvodov považujúc rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 1S/41/2012 z 3. júla 2012 za vecne správny navrhol odvolaciemu súdu odvolanie zamietnuť a rozsudok v súlade s ustanovením § 250ja ods. 3 v spojení s § 219 OSP ako vecne správny potvrdiť (správne mal navrhnúť iba potvrdenie napadnutého rozsudku).

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 OSP) preskúmal odvolaním napadnutý rozsudok, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo v medziach podaného odvolania, (§ 246c ods.1 prvá veta OSP a § 212 ods. 1 OSP), odvolanie prejednal bez nariadenia pojednávania (§ 250ja ods. 2 OSP), keď deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk (§ 156 ods. 1 a ods. 3 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá a § 211 ods. 2 OSP) a dospel k záveru, že odvolaniu žalobcu nie je možné priznať úspech.

V správnom súdnictve prejednávajú sudy na základe žalôb prípady, v ktorých fyzická alebo právnická osoba tvrdí, že bola na svojich právach ukrátená rozhodnutím a postupom správneho orgánu, a žiada, aby súd preskúmal zákonnosť tohto rozhodnutia a postupu (§ 247 ods. 1 OSP).

Úlohou súdu v správnom konaní pri preskúmaní zákonnosti rozhodnutia a postupu správneho orgánu podľa piatej časti druhej hlavy OSP je posúdiť, či správny orgán vecne príslušný na konanie si zadovážil dostatok skutkových podkladov pre vydanie rozhodnutia, či zistil vo veci skutočný stav, či konal v súčinnosti s účastníkmi konania, či rozhodnutie bolo vydané v súlade so zákonmi a inými právnymi predpismi, či rozhodnutie obsahovalo zákonom predpísané náležitosti, teda, či rozhodnutie správneho orgánu bolo vydané v súlade s hmotnoprávnymi ako aj procesnoprávnymi predpismi. Zákonnosť rozhodnutia správneho orgánu je podmienená zákonnosťou postupu správneho orgánu predchádzajúceho vydaniu napadnutého rozhodnutia. V rámci správneho prieskumu, súd teda skúma procesné pochybenie správneho orgánu namietané v žalobe, či uvedené procesné pochybenie správneho orgánu je takou vadou konania pred správnym orgánom, ktorá by mohla mať vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia (§ 250i ods. 3 OSP).

Súd pri preskúmaní zákonnosti rozhodnutia a postupu správneho orgánu v konkrétnej veci sa sám v zásade obmedzí na otázku, či vykonané dôkazy, z ktorých správny orgán vychádzal, nie sú pochybné najmä kvôli prameňu z ktorého pochádzajú, alebo pre porušenie niektorej procesnej zásady správneho konania a ďalej na otázku, či vykonané dôkazy logicky robia vôbec možným skutkový záver, ku ktorému správny orgán dospel. Súd pri preskúmaní zákonnosti správneho rozhodnutia a postupu správneho orgánu posudzuje, či správny orgán aplikoval na predmetnú vec relevantný právny predpis.

Predmetom odvolacieho konania v preskúmanej veci bol rozsudok krajského súdu, ktorým krajský súd zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal zrušenia rozhodnutia žalovaného správneho orgánu v

spojení s prvostupňovým správnym rozhodnutím a vrátenia veci žalovanému správne orgánu na ďalšie konanie, ktorým rozhodnutím žalovaný podľa § 232 ods. 4 zákona č. 200/1998 Z. z. zamietol odvolanie žalobcu a prvostupňové správne rozhodnutie, ktorým Colný úrad Michalovce v súlade s ustanovením § 187 ods. 1 citovaného zákona rozhodol o doplatení sumy doplatku služobného príjmu v sume 40.289,00 EUR (brutto) za obdobie od 5. mája 2006 do 7. novembra 2011, potvrdil.

Medzi účastníkmi konania je sporné, či žalobcovi patria ním uplatnené nároky k doplatenému služobnému príjmu, konkrétne nárok na valorizáciu za čas neplatného skončenia služobného pomeru, nárok na preplatenie za nevyčerpanú dovolenku, nárok na úroky z omeškania za včas nevyplatený služobný plat a nevyčerpanú dovolenku, nárok na náhradu za odmenu, nárok na naturálne náležitosti a nárok na stravné, resp. či tieto nároky sú imanentnou súčasťou práv colníka (§ 187 ods. 1 zákona č. 200/1998 Z. z. účinného do 31. augusta 2009).

Podľa § 187 ods. 1 zákona č. 200/1998 Z. z. účinného do 31. augusta 2009 ak dôjde k zrušeniu rozhodnutia o skončení služobného pomeru, služobný pomer trvá so všetkými právami a colníkovi sa doplatí služobný plat. Rozhodnutie o doplatení služobného platu vydá nadriadený, ktorý je oprávnený rozhodnúť o skončení služobného pomeru colníka, a uvedie v ňom sumu patriaceho doplatku.

Podľa § 79 ods. 2 zákona č. 200/1998 Z. z. služobný plat tvoria zložky služobného príjmu uvedené v odseku 1 písm. a/ až l/.

Podľa § 79 ods. 1 zákona č. 200/1998 Z. z. účinného do 31. augusta 2009 colníkovi v stálej štátnej službe, za podmienok ustanovených týmto zákonom, patrí služobný príjem, ktorý tvoria tieto zložky

- a) funkčný plat,
- b) prídavok za výsluhu rokov,
- c) hodnotný príplatok,
- d) osobitný príplatok,
- e) príplatok za riadenie,
- f) príplatok za zastupovanie,
- g) osobný príplatok,
- h) príplatok za prípravu colníka - čakateľa,
- i) príplatok za starostlivosť o prideleného služobného psa,
- j) príplatok za starostlivosť a vedenie služobného motorového vozidla alebo motorového člna,
- k) príplatok za zmennosť,
- l) príplatok za štátnu službu v sťažených a zdraví škodlivých podmienkach.

Podľa § 79 ods. 1 zákona č. 200/1998 Z. z. účinného od 1. septembra 2009 colníkovi v stálej štátnej službe, za podmienok ustanovených týmto zákonom, patrí služobný príjem, ktorý tvoria tieto zložky

- a) funkčný plat,
- b) prídavok za výsluhu rokov,
- c) hodnotný príplatok,
- d) osobitný príplatok,
- e) príplatok za riadenie,
- f) príplatok za zastupovanie, alebo za výkon dočasne neobsadenej funkcie nadriadeného,
- g) osobný príplatok,
- h) príplatok za prípravu colníka - čakateľa,
- i) príplatok za starostlivosť o prideleného služobného psa,
- j) príplatok za starostlivosť a vedenie služobného motorového vozidla alebo motorového člna,
- k) príplatok za nerovnomerné rozvrhnutie základného času služby v týždni,
- l) príplatok za štátnu službu v sťaženom a zdraví škodlivom pracovnom prostredí,

Podľa § 44 ods. 1 zákona č. 200/1998 Z. z. účinného do 31. augusta 2009 colník má právo

- a) na podmienky nevyhnutné na riadny výkon štátnej služby,
- b) na služobný plat a platový postup v štátnej službe podľa tohto zákona,

- c) na prehlbovanie kvalifikácie,
- d) odmietnuť poskytnutie informácie o tom, ako by služobný úrad určitú vec vybavoval alebo vykladal právny predpis s výnimkou činnosti, ktorá patrí podľa osobitného predpisu 14) k úlohám služobného úradu, v ktorom vykonáva štátnu službu,
- e) podávať sťažnosti vo veciach výkonu štátnej služby služobnému úradu vrátane sťažnosti v súvislosti s porušením zásady rovnakého zaobchádzania podľa § 5a.

Podľa § 44 ods. 2 zákona č. 200/1998 Z. z. colník má okrem práv podľa odseku 1 aj práva vyplývajúce z iných všeobecne záväzných právnych predpisov.

Podľa § 187 ods. 1 zákona č. 200/1998 Z. z. účinného od 1. septembra 2009, ak sa rozhodnutie o skončení služobného pomeru zruší, služobný pomer colníka trvá. Za čas neplatného skončenia služobného pomeru patrí colníkovi služobný príjem podľa § 79 ods. 1 písm. a/ až l/, ktorý mu patril v čase pred neplatným skončením služobného pomeru.

Z prvostupňového správneho rozhodnutia je zrejmé, že riaditeľ Colného úradu Michalovce rozhodol o doplatení sumy doplatku služobného príjmu za obdobie od 5. mája 2006 do 7. novembra 2011 v celkovej výške 40 289 eur (brutto) podľa ustanovenia § 187 ods. 1 zákona č. 200/1998 Z. z. vychádzajúc z posledného služobného príjmu, ktorý bol menovanému priznaný rozhodnutím riaditeľa Colného úradu Čierna nad Tisou o služobnom plate č. 3259/2006 s účinnosťou od 1. apríla 2006, v ktorom boli priznané nasledovné zložky služobného platu : funkčný plat vo výške 8260 Sk, prídavok za výsluhu rokov vo výške 2980 Sk, hodnotný príplatok vo výške 3350 Sk, osobný príplatok priznaný na obdobie od 1. apríla 2006 do 30. júna 2006 vo výške 3130 Sk a príplatok za zmennosť 650 SK, t. j. služobný plat v celkovej výške 18 370,-Sk (609,77 €). Z odôvodnenia tohto rozhodnutia vyplýva, že konajúci správny orgán rozhodol podľa ustanovenia § 187 ods. 1 zákona č. 200/1998 Z. z. účinného od 1. septembra 2009.

Proti prvostupňovému správneho rozhodnutiu podal žalobca odvolanie, v ktorom namietal, že konajúci správny orgán neposudzoval jeho nároky v súlade s ustanovením § 187 ods. 1 zákona č. 200/1998 Z. z. v znení účinnom do 31. augusta 2009, konkrétne si uplatnil nárok na valorizáciu za čas neplatného skončenia služobného pomeru, nárok na preplatenie za nevyčerpanú dovolenku, nárok na úroky z omeškania za včas nevyplatený služobný plat a nevyčerpanú dovolenku, nárok na náhradu za odmenu, nárok na naturálne náležitosti a nárok na stravné tvrdiac, že tieto nároky sú súčasťou práv colníka.

Žalovaný správny orgán odvolanie žalobcu zamietol a napadnuté rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu potvrdil. V odôvodnení svojho rozhodnutia sa zaoberal aj nárokmi žalobcu a dospel k záveru, že pri výplate služobného príjmu podľa § 187 ods. 1 zákona č. 200/1998 Z. z. v znení účinnom od 1. septembra 2009 je možné poskytnúť len posledný služobný príjem podľa § 79 ods. 1 písm. a/ až l/, ktorý mu patril v čase prepustenia so zložkami - funkčný plat, prídavok za výsluhu rokov, hodnotný príplatok, osobný príplatok, príplatok za nerovnomerné rozvrhnutie základného času služby v týždni a preto mu nie je možné priznať valorizáciu služobného platu, nárok na dovolenku, nárok na odmenu, nárok na naturálne náležitosti (tieto nie sú uvedené v § 79 ods. 1 písm. a/ až l/ zákona č. 200/1998 Z. z.). Vo vzťahu k uplatnenému úroku z omeškania dôvodil, že odvolateľovi nepatrí úrok z omeškania za čas od vydania rozhodnutia o skončení služobného pomeru až po jeho právoplatné zrušenie doplniac však, že k vyplateniu doplatku služobného príjmu malo dôjsť vo výplatnom termíne za mesiac september 2011 (rozsudok krajského súdu sp. zn. 1S/120/2011 nadobudol právoplatnosť dňa 29. septembra 2011) avšak doplatok bol odvolateľovi (žalobcovi) doplatený vo výplatnom termíne za mesiac november 2011 a preto odvolateľovi patrí úrok z omeškania, ktorý prizná v samostatnom konaní riaditeľ Colného úradu Michalovce.

Pre posúdenie zákonnosti napadnutého rozhodnutia je relevantná komparácia ustanovenia § 187 ods. 1 zákona č. 200/1998 Z. z. účinného do 31. augusta 2009 so znením ustanovenia § 187 ods. 1 zákona č. 200/1998 Z. z. s dosahom na ich obsah. Inak povedané, je relevantné, či ustanovenie § 187 ods. 1 zákona č. 200/1998 Z. z. účinného do 31. augusta 2009, v súlade s ktorým mali konajúce správne

orgány postupovať, zaručovalo žalobcovi ním požadované nároky, resp. či tieto nároky patria medzi „práva colníka“.

Z dôvodovej správy k zákonu č. 305/2009 Z. z., ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 200/1998 Z. z. o štátnej službe colníkov a o zmene a doplnení niektorých ďalších zákonov v znení neskorších predpisov a o zmene a doplnení niektorých zákonov k bodu 149, ktorým sa novelizovalo ustanovenie § 187 vyplýva, že zámerom zákonodarcu v tomto konkrétnom bode bolo „precizovať znenie § 187 ods. 1“.

Tak znenie ustanovenia § 187 ods. 1 zákona č. 200/1998 Z. z. účinného do 31. augusta 2009, ako aj znenie ustanovenia § 187 ods. 1 zákona č. 200/1998 Z. z. účinného od 1. septembra 2009 identicky ustanovujú, že po zrušení rozhodnutia o skončení služobného pomeru služobný pomer trvá a colníkovi sa doplatí služobný plat, resp. služobný príjem, pričom do 31.08.2009 ustanovenie § 187 ods. 1 obsahovalo aj dôvetok, že služobný pomer trvá so „všetkými právami“. Základné práva colníka sú obsiahnuté v § 44 ods. 1 a 2 citovaného zákona, pričom je potrebné na tomto mieste zvýrazniť, že novela zákona č. 200/1998 Z. z. zákonom č. 305/2009 Z. z. uvedené práva nerozšírila ani nezúžila, v podstate bolo doplnené len písm. e) ods. 1 § 44 tak, že za bodkočiarkou bolo doplnené, že „na podávanie, prijímanie, evidovanie, prešetrovanie, písomné oznámenie výsledku prešetrenia sťažnosti a kontrolu vybavovania sťažností sa použijú ustanovenia osobitného predpisu. 14aaa)“.

Medzi základné právo colníka patrí právo na služobný plat a platový postup v štátnej službe (§ 44 ods. 1 písm. b/ zákona č. 200/1998 Z. z.). Zložky služobného platu sú upravené v § 79 ods. 1 písm. a/ až l/ v spojení s § 79 ods. 2 citovaného zákona a tvoria ho funkčný plat, prídavok za výsluhu rokov, hodnotný príplatok, osobitný príplatok, príplatok za riadenie, príplatok za zastupovanie (alebo za výkon dočasne neobsadenej funkcie nadriadeného - aktuálne znenie), osobný príplatok, príplatok za prípravu colníka - čakateľa, príplatok za starostlivosť o prideleného služobného psa, príplatok za starostlivosť a vedenie služobného motorového vozidla alebo motorového člna, príplatok za zmennosť (príplatok za nerovnomerné rozvrhnutie základného času služby v týždni - aktuálne znenie). Z uvedeného teda jasne vyplýva, že nároky žiadané žalobcom, ako nárok na valorizáciu za čas neplatného skončenia služobného pomeru, nárok na preplatenie za nevyčerpanú dovolenku, nárok na úroky z omeškania za včas nevyplatený služobný plat a nevyčerpanú dovolenku, nárok na náhradu za odmenu, nárok na naturálne náležitosti a nárok na stravné, služobný plat netvorili a ani podľa súčasnej právnej úpravy služobný plat netvorila.

Na margo uplatnených nárokov najvyšší súd dodáva, že tieto, s výnimkou úrokov z omeškania, sú podmienené reálnym výkonom štátnej služby. Pokiaľ teda dôjde k zrušeniu rozhodnutia o skončení služobného pomeru podľa § 187 ods. 1 zákona o štátnej službe colníkov má sa za to, že služobný pomer colníka trvá so všetkými jeho právami (znenie účinné do 31. augusta 2009), avšak táto právna skutočnosť nenahrádza skutočný výkon štátnej služby, ktorý je zákonnou podmienkou priznania žalobcom uplatňovaných nárokov.

Pre súd je rozhodujúci skutkový stav, ktorý tu bol v čase vydania napadnutého rozhodnutia; pri preskúvaní zákonnosti a postupu správneho orgánu súd prihliadne len na tie vady konania pred správnym orgánom, ktoré mohli mať vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia (§ 250i ods.1 veta prvá, ods. 3 OSP).

V danom prípade najvyšší súd napadnuté rozhodnutie žalovaného správneho orgánu, ako aj prvostupňové správne rozhodnutie zhodne s názorom krajského súdu považoval za zákonné a vecne správne. V tejto súvislosti je však potrebné uviesť, že napriek tomu, že konajúce správne orgány aplikovali ustanovenie § 187 ods. 1 zákona č. 200/1998 Z. z. účinné od 1. septembra 2009, táto skutočnosť nemala za následok nezákonnosť rozhodnutia. Je potrebné zdôrazniť, že je to práve výrok rozhodnutia, ktorý predstavuje jeho jadro, iba výrok rozhodnutia je záväzný pre účastníkov konania a je schopný nadobudnúť právoplatnosť a byť vykonateľný. Preto pokiaľ prvostupňový správny orgán vo výroku svojho rozhodnutia citoval ustanovenie § 187 ods. 1 zákona a až následne v odôvodnení uviedol, že postupuje v znení účinnom od 1. septembra 2009, nezakladá odôvodnenie rozhodnutia dôvod na

zrušenie preskúmaných rozhodnutí, nakoľko vo výroku je citované ustanovenie § 187 ods. 1, ktoré tak pred účinnosťou novely zákona o štátnej službe colníkov, ako aj po 1. septembri 2009 zhodne upravovalo nároky po zrušení rozhodnutia o skončení služobného pomeru, teda sa nejedná o vadu, ktorá by mohla mať vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia. Naviac žalovaný správny orgán sa v odôvodnení napadnutého rozhodnutia náležite vypořiadal so všetkými odvolacími dôvodmi a žalobcovi jasne vyargumentoval dôvody, ktoré ho viedli k tomu, aby rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu potvrdil.

Vo vzťahu k uplatneným úrokom z omeškania najvyšší súd uvádza, že tento nemožno priznať, a to z dôvodu absencie hmotnoprávnej podmienky zakladajúcej nárok na úroky z omeškania, keďže pred rozhodnutím súdu o zrušení rozhodnutia o skončení služobného pomeru, ktoré má konštitutívny charakter, žalovaný v omeškaní s doplatkom služobného platu nebol dodajúc, že práve právoplatnosť rozhodnutia súdu o zrušení rozhodnutia o skončení služobného pomeru je hmotnoprávnou podmienkou vzniku nároku na doplatenie služobného platu.

Najvyšší súd po vyhodnotení odvolacích dôvodov vo vzťahu k napadnutému rozsudku krajského súdu a vo vzťahu k obsahu súdneho a pripojeného administratívneho spisu v zmysle ustanovenia § 219 ods. 2 OSP nezistil dôvod na to, aby sa odchyľil od logických argumentov a relevantných právnych záverov spolu so správnou citáciou dotknutých právnych noriem uvedených v odôvodnení napadnutého rozsudku krajského súdu, ktoré vytvárajú dostatočné právne východiská pre vyslovenie výroku napadnutého rozsudku, z ktorých dôvodov sa s ním stotožňuje v celom rozsahu. Najvyšší súd považuje právne posúdenie preskúmanej veci krajským súdom za správne, súladné so zákonom a rozsudok krajského súdu vo vzťahu k odvolacím námietkam žalobcu aj za náležite odôvodnený. Na margo námietok, ktorými žalobca poukazuje na nedostatočné odôvodnenie napadnutého rozsudku krajského súdu najvyšší súd cituje rozhodnutie Ústavného súdu Slovenskej sp. zn. IV. ÚS 115/03, v odôvodnení ktorého ústavný súd konštatoval, že : „Ústavný súd uznáva, že súčasťou obsahu základného práva na spravodlivé konanie podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a čl. 36 ods. 1 listiny je aj právo účastníka konania na také odôvodnenie súdneho rozhodnutia, ktoré jasne a zrozumiteľne dáva odpovede na všetky právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany, t. j. s uplatnením nárokov a obranou proti takému uplatneniu. Vyjadruje to aj znenie § 157 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“), podľa ktorého v odôvodnení rozsudku uvedie súd podstatný obsah prednesov, stručne a jasne vyloží, ktoré skutočnosti má preukázané a ktoré nie, o ktoré dôkazy oprel svoje skutkové zistenia a akými úvahami sa pri hodnotení dôkazov spravoval, prečo nevykonali ďalšie dôkazy, a posúdi zistený skutkový stav podľa príslušných ustanovení, ktoré použil. Takéto odôvodnenie musí obsahovať aj rozsudok opravného (odvolacieho) súdu (§ 211 OSP). Všeobecný súd však nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkom konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných účastníkmi konania. Preto odôvodnenie rozhodnutia všeobecného súdu (prvostupňového, ale aj odvolacieho), ktoré stručne a jasne objasní skutkový a právny základ rozhodnutia, postačuje na záver o tom, že z tohto aspektu je plne realizované základné právo účastníka na spravodlivý proces.“

Najvyšší súd Slovenskej republiky s poukazom na závery uvedené vyššie považoval námietky žalobcu uvedené v odvolaní proti rozsudku krajského súdu za nedôvodné, ktoré nemohli ovplyvniť posúdenie danej veci, a preto napadnutý rozsudok Krajského súdu v Prešove ako vecne správny podľa § 250ja ods. 3 veta druhá OSP a § 219 ods. 1 a 2 OSP potvrdil.

Žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, vychádzajúc z ustanovenia § 224 ods. 1 v spojení s § 151 ods. 1 prvá veta a § 250k ods. 1 OSP, nakoľko žalobca v konaní úspešný nebol, a žalovanému náhrada trov konania zo zákona neprináleží.

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v pomere hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 veta tretia zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 1. mája 2011).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.